

...ζωγράρισαν πέτρες...

...προσπάθησαν
να φτιάξουν
ψηφιδωτά
με χαλίκια
και γύψο...

...ένα παραμύθι..

Μια φορά και έναν καιρό σ' ένα μακρινό χωριό ζούσε ένας άνθρωπος απομακρυσμένος από τους άλλους κατοίκους.

Εκείνου του άρεσε μια κοπέλα από το χωριό, πολύ όμορφη, αλλά αυτός είχε μια καμπούρα στην πλάτη και δεν ήταν όμορφος. Και όλοι τον κοροΐδευαν.

Μετά από καιρό αποφάσισε να της πει πως την αγαπάει και θέλει να την παντρευτεί. Τότε, τον κοιτάει εκείνη και του λέει: «σιγά, μην παντρευτώ εσένα που και ο σκύλος μου είναι πιο όμορφος!»

Λυπημένος από αυτά που του είπε εκείνη πήγε στην καλύβα του και άρχισε να κλαίει. Μετά από λίγο τον πήρε ο ύπνος. Όπως κοιμόταν, είδε ένα όνειρο, πως ήρθε κάποιο πνεύμα, έκατσε πλάι του, έκανε κάτι μαγικά στα χέρια του και του είπε:

«Θα πας στο χωριό και θα αγγίξεις όλους τους ανθρώπους. Κι αυτοί θα γίνονται πέτρα.» Γελώντας εξαφανίστηκε.

Ξυπνάει ο καμπούρης και όπως πάει να αγγίξει ένα ποντίκι, με τη μια, έγινε πέτρα. Κατάλαβε πως αυτά που έβλεπε στο όνειρο ήταν αληθινά.

Πήγε στο χωριό και άγγιξε όλους τους ανθρώπους και σιγά-σιγά όλοι είχαν γίνει πέτρα κι αυτός έμεινε μόνος του. Πήγε σπίτι του κουρασμένος και πεινασμένος, κάνει να πάρει το ψωμί κι έγινε πέτρα κι αυτό. Κατάλαβε πως δεν μπορούσε να φάει και πως είχε μετανιώσει για ό, τι είχε κάνει.

Απ' όλους τους ανθρώπους τη γλίτωσε ένας γέρος, που ήξερε να κάνει μαγικά. Πήγε σπίτι αντουνού που είχε καμπούρα. Τον φώναξε και του είπε:

«Έλα εδώ να σου πω κάτι.» Αμέσως πήγε κοντά του.

«Πήγαινε και μάζεψε 150 διαφορετικές πέτρες και να μου τις φέρεις και μετά θα σου πω να κάνεις κάτι άλλο.»

Πήγε αμέσως και έψαχνε για τις πέτρες. Μετά από λίγο γύρισε και τις είχε φέρει όλες. Τον ρώτησε ο γέρος:

«Είσαι μετανιωμένος γι' αυτό που έκανες;» Κι αυτός χωρίς δισταγμό απάντησε ναι!

«Τότες πάρε αυτό το ραβδί και ακούμπησε όλους αυτούς που έχεις κάνει πέτρα.»

Έκανε ό, τι του είπε και όλοι έγιναν όπως ήταν πριν και ζητούσε συγνώμη από τους χωρικούς και όλοι τον συγχώρεσαν. Εκτός από το χέρι του. Ο γέρος τον έκανε κι αυτόν όπως ήταν, αλλά του έβγαλε και την καμπούρα.

Αυτό το γιόρτασαν με μια μεγάλη γιορτή. Έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

...και ένας σύγχρονος μύθος...

Ένα παιδί που του άρεσε να βλέπει πέτρες, σκέφθηκε να κάνει μία συλλογή. Μια μέρα λοιπόν, που πήγε ταξίδι, πήρε και τις πέτρες μαζί του. Αλλά ήταν τόσες πολλές και τόσο βαριές που το αεροπλάνο κινδύνευε να πέσει. Τότε πετάχτηκαν και οι πέτρες και οι άνθρωποι έξω. Έπεσαν όλοι πάνω σε αετούς. Οι αετοί έκαναν μια σβούρα και έπεσαν στη θάλασσα. Πέθαναν όλοι και εκεί πέρα φύτρωσαν βράχια.

Εργασίες μαθητών

...και, τέλος, έγραψαν το μονόλογο μιας πέτρας, που θα μπορούσαμε να δραματοποιήσουμε, και συγκέντρωσαν πλήθος φωτογραφικό υλικό.

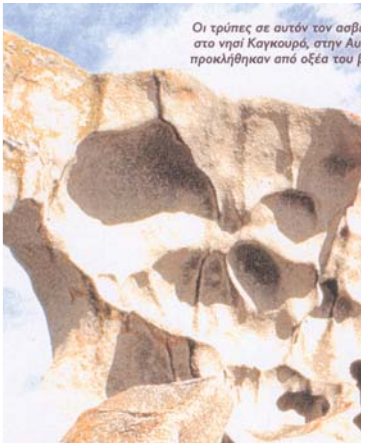
Ιστορίες μιας πέτρας...

- Υπάρχω από την τρίτη μέρα του κόσμου. Λέξεις πολλές το όνομά μου...με είπαν τα οστά της γης. Είμαι μέρος της γης. Είμαι η γη σε διάφορες μορφές. Έκανα τον άνθρωπο σοφότερο και ο άνθρωπος με έκανε σοφή. Θυμάμαι τόσα πράγματα και υπάρχω σε τόσα πράγματα...αυτή είμαι εγώ, η πέτρα!
- Είμαι μια πέτρα και θυμάμαι ότι έβλεπα ψάρια μες το ποτάμι που ζούσα. Μέχρι που με πέταξαν με μια σφεντόνα γιατί ήμουν ολοστρόγγυλη.
- Έχω δει κοπέλες να 'ρχονται με κανάτια και να παίρνουν νερό από εμένα. Παιδιά να παίζουν το καλοκαίρι γύρω μας και ταξιδιώτες να ξεδιψάνε.
- Έβλεπα τα μικρά παιδιά με τους γονείς τους χαρούμενα. Τα παιδιά των σχολείων να πηγαίνουν εκδρομές κι εγώ να χαίρομαι μαζί τους.
- Οι άνθρωποι έφτιαξαν πολλά και όμορφα πράγματα από εμένα για τις ανάγκες τους.
- Εγώ είμαι μια πέτρα που βοήθησα στην παραγωγή λαδιού και κρασιού.
- Είμαι μια πέτρα ξεχασμένη στις ακρογιαλιές του Αιγαίου.
- Είμαι μια πέτρα που έζησα σε ένα απολιθωμένο δάσος.
- Είμαι μια πέτρα που είδα πολέμους και αίματα.
- Εγώ ήμουν μια πέτρα από τα τείχη της Κωνσταντινούπολης κι έτσι έβλεπα τη μάχη.
- Θυμάμαι απ' τη ζωή μου, που έπαιζαν μαζί μου τα παιδιά πεντόβολα. Επίσης, ότι με κλωτσούσαν αλλά εγώ δεν ήθελα.
- Με κουβαλούσανε κάτι μπρατσαράδες μια από δω και μια από κει, με βάζανε όρθια-καθιστή, στα πλάγια και στο τέλος με βάλανε όρθια, μου βάλανε και μια ξαδέρφη μου από πάνω, και γίναμε δύο, βάλανε κι άλλες δίπλα και έτσι έγινα το καλύτερο αξιοθέατο της Αθήνας, η Ακρόπολη.
- Με έχουν χρησιμοποιήσει και για κακό σκοπό, όπως μια φορά που με έριξαν στο μάτι ενός παιδιού. Από τότε τύψεις περιτριγυρίζουν το πέτρινο μυαλό μου και την πέτρινη καρδιά μου.
- Είμαι μια πέτρα σε ένα χωραφάκι, είμαι μια πέτρα που με λένε χαλουλάκι, είμαι μια πέτρα που όλοι με κλωτσάνε, είμαι μια πέτρα που μόνο τα παιδιά με αγαπάνε.

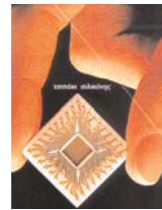
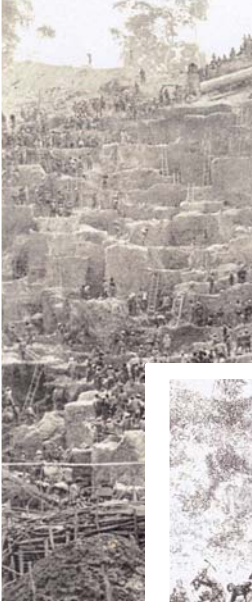
- Είμαι μια πέτρα μες το γεφύρι, είμαι μια πέτρα με χρώμα ασημί.
- Είμαι μια πέτρα που γνώρισα από κοντά τη χαρά των ανθρώπων όταν με ανακάλυψαν.
- Είμαι το πετραδάκι που έσπασα το τζάμι της γιαγιάς. Η γιαγιά φώναζε.
- Είμαι μια κόκκινη πέτρα που με θαυμάζουν όλοι. Με έχουν σε ένα μουσείο γιατί έπεσα από μετεωρίτη.
- Είμαι μια μικρή πετρούλα που απ' το σεισμό το φοβερό βρέθηκα το χόμα να κοιτώ.
- Εγώ η πέτρα στηρίζω το ξύλο στο σπίτι του αφέντη μου. Ο ξάδερφός μου ο βράχος στηρίζει τη γωνία του σπιτιού. Ο αδελφός μου το λιθάρι διακοσμεί το περβάζι του παραθύρου. Ο πατέρας μου, το μάρμαρο, το πάτωμα του σπιτιού.
- Είμαι ένα πετραδάκι στη μέση ενός γεφυριού. Βλέπω κάθε μέρα το νερό που τρέχει δροσερό και όταν βρέχει μουσκεύω ολόκληρο. Όταν το καλοκαίρι τελειώνει άνθρωποι πηγαινοέρχονται με κάρα γεμάτα σταφύλια και εγώ τραντάζομαι. Και έτσι όπως πάω, κάποια μέρα, θα ξεκολλήσω, θα πέσω στο νερό και θα χαθώ.
- Εγώ είμαι η πρώτη πέτρα που στον Άγιο Στέφανο απάνω 'ρίξαν.
- Είμαι μια πέτρα μεγάλη σε μια θάλασσα, τα κύματα με δέρονουν και με γρατσουνούν αλλά δεν πονάω γιατί είμαι πολύ γερή, όχι σαν τους ανθρώπους που παριστάνουν τους σκληρούς χωρίς όμως να είναι.
- Εγώ είμαι μια πέτρα που σε εκατομμύρια χρόνια θα γίνω διαμάντι. Αλλά τώρα κλωτήθηκα από ένα παιδί και χτύπησα ένα άλλο στο μακρύ του πόδι.
- Με μένα έφτιαξαν τα πρώτα εργαλεία. Επίσης ένα όμορφο άγαλμα που πολλοί το είχαν σα θεό. Τα μάτια μου είδαν τα πρώτα πέτρινα σπίτια.
- Τα παιδιά με πετούν από δω και από κει, αλήθεια είμαι και καλός κολυμβητής και δεν είμαι βαρύς.
- Είμαι σε μαγαζί μαζί με άλλες πέτρες και είμαστε μέσα σε χρυσούς κύκλους.
- Είμαι μια πέτρα που τη θαυμάζουν όλοι. Ένας ποιητής με έκανε ποίημα. Με βρήκε ένας γλύπτης και με σάλισε, με έκανε μια γυναίκα πολύ όμορφη.
- Εγώ στηρίζω ένα γεφύρι. Είμαι πολύ δυνατή κι ανθεκτική και πολύ σκληρή. Έχω μεγάλο μέγεθος και πατάω καλά στο έδαφος. Έχω παντού αδελφές χρήσιμες και δυνατές. Είναι μαζεμένες σε πολλά τοπία με πολλά μεγαλεία.
- Είμαι μια πέτρα του γεφυριού της Άρτας που γκρεμιζότανε συνέχεια μέχρι που θάφτηκε η όμορφη γυναίκα του πρωτομάστορα.

- Μια πέτρα είμαι κι εγώ πάνω σ' ένα γεφύρι, για να περνούν τα ζωντανά και να με καταστρέφουν. Τους λέω να πάνε απ' τη Δασιά και να με παρατήσουν.
- Είμαι μια πολύ φημισμένη πέτρα γιατί εγώ είμαι η πέτρα που πήρε ο Δαυίδ για να χτυπήσει το Γολιάθ με τη σφεντόνα του.
- Εγώ ήμουν μια πέτρα μόνη μου. Με πήρε μια κυρία στο χέρι της και άρχισε να ζωγραφίζει πάνω μου με μπογιές και πινέλα. Στην αρχή ήμουν χαρούμενη αλλά μετά από μέρες, που με άφησε σε μια γωνιά, άρχισα πάλι να νιώθω μοναξιά.
- Εγώ πέτωσα την καρδιά μιας κοπέλας.
- Είμαι μια πέτρα που τον ήλιο αγναντεύει και βρίσκομαι σ' ένα νησί στη μέση του ωκεανού. Είμαι μια μικρή ασήμαντη πετρούλα και έχω συντροφιά μου μια μικρή-μικρή συννεφούλα που ταξιδεύει συνέχεια στους δρόμους του ουρανού. Ταξιδεύει μακριά σε μέρη άγνωστα, φανταστικά, και όταν απ' το ταξίδι επιστρέφει, μου λέει ό, τι έχει δει και 'γω μένω έκπληκτος από τη χρήση της πέτρας τη θαυματουργή. Και φαντάζομαι κι εγώ σαν κι εκείνες να γίνω, που 'χουν δόξα και τιμή, μες τον κόσμο τον πολύ.

.....και τόσα άλλα...

Οι τρύπες σε αυτόν τον ασβεστόλιθο στο νησί Καγκουρό, στην Αιολίδα προκλήθηκαν από οξεία του ανέμου.

Ή σπυρίδινα ενός αρρωστήτη (βακίλλου πύκνου που έχει κλείσει)

